

Defining Emunah: The Road to a Faithful Relationship

1) Exodus 14

29 But the children of Israel walked upon dry land in the midst of the sea; and the waters were a wall unto them on their right hand, and on their left. **30** Thus the LORD saved Israel that day out of the hand of the Egyptians; and Israel saw the Egyptians dead upon the sea-shore. **31** And Israel saw the great work which the LORD did upon the Egyptians, and the people feared the LORD; and they believed in the LORD, and in His servant Moses. {P}

2) Exodus 7

5 And the Egyptians shall know that I am the LORD, when I stretch forth My hand upon Egypt, and bring out the children of Israel from among them.'

3) Exodus 17

7 The name of the place was called Massah, and Meribah, because of the striving of the children of Israel, and because they tried the LORD, saying: 'Is the LORD among us, or not?' {P} **8** Then came Amalek, and fought with Israel in Rephidim. ... **11** And it came to pass, when Moses held up his hand, that Israel prevailed; and when he let down his hand, Amalek prevailed. **12** But Moses' hands were heavy; and they took a stone, and put it under him, and he sat thereon; and Aaron and Hur stayed up his hands, the one on the one side, and the other on the other side; and his hands were steady until the going down of the sun.

4) Psalms 92

2 It is a good thing to give thanks unto the LORD, and to sing praises unto Thy name, O Most High; **3** To declare Thy lovingkindness in the morning, and Thy faithfulness in the night.

(1) שמות פרק יד

(כז) וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם וַיָּשָׁב הַיָּם לַפְּנוֹת בְּקֶרֶת לְאֵיטְנוֹ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ וַיִּנְעַר יִקְוֶה אֶת מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם: (כח) וַיֵּשְׁבוּ הַיָּמִים וַיִּכְסּוּ אֶת הָרֶכֶב וְאֶת הַפָּרָשִׁים לְכָל חֵיל פְּרָעָה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיּוֹם לֹא נִשְׂאָר בָּהֶם עַד אֶחָד: (כט) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַיַּבֶּשֶׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַיָּם לָהֶם חֹמָה מִיְמִינָם וּמִשְׁמָאלָם: (ל) וַיֹּשַׁע יְקֹוֹק בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שֵׁפַת הַיָּם: (לא) וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְקֹוֹק בַּמִּצְרַיִם וַיֵּרְאוּ הָעָם אֶת יְקֹוֹק וַיֵּאֱמִינוּ בַּיְקֹוֹק וּבַמֶּשֶׁה עַבְדּוֹ: פ

(2) שמות פרק ז

(ג) וְאֲנִי אֶקְשֶׁה אֶת לֵב פְּרָעָה וְהִרְבִּיתִי אֶת אֲתֵתִי וְאֶת מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: (ד) וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פְּרָעָה וְנִתְתִּי אֶת יָדִי בַּמִּצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת צְבָאתִי אֶת עַמִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשַׁפְטִים גְּדֹלִים: (ה) וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְקֹוֹק בְּנִטְתִּי אֶת יָדִי עַל מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם:

(3) שמות פרק יז

(ז) וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם מַסָּה וּמֵרִיבָה עַל רֵיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נִסְתָּם אֶת יְקֹוֹק לְאֹמֵר הִישׁ יְקֹוֹק בְּקֶרְבָּנוּ אִם אֵין: פ
(ח) וַיָּבֵא עֲמֶלֶק וַיִּלְחַם עִם יִשְׂרָאֵל בְּרִפְדִים: (ט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה בְּחַר לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הַלָּחֶם בְּעֲמֶלֶק מִחֵר אֲנֹכִי נֹצֵב עַל רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי: (י) וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ מֹשֶׁה לְהַלָּחֶם בְּעֲמֶלֶק וּמֹשֶׁה אָהָרֹן וְחֹזֵר עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה: (יא) וְהָיָה כְּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל וְכֹאשֶׁר יִנִּיחַ יָדוֹ וְגָבַר עֲמֶלֶק: (יב) וַיְדִי מֹשֶׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ אָבֹן וַיִּשְׂימוּ תַחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאָהָרֹן וְחֹזֵר תָּמְכוּ בְיָדָיו מִזָּה אֶחָד וּמִזָּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ: (יג) וַיַּחֲלֵשׁ יְהוָה אֶת עֲמֶלֶק וְאֶת עַמּוֹ לְפִי חֶרֶב: פ

(4) תהלים פרק צב

(ב) טוב להודות ליקוֹק וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלוֹן: (ג) לַהֲגִיד בַּבֶּקֶר חֲסִדֶךָ וְאֲמוּנָתֶךָ בַּלַּיְלוֹת:

5) Babylonian Talmud: Ta'anit 26b

"...On the day of his wedding and on the day of his heart's joy." "On the day of his wedding" is a reference to the giving of the Torah. "And of the day of his heart's joy" is a reference to the building of the Temple...

6) Exodus 25

18 And thou shalt make two Cherubim of gold; of beaten work shalt thou make them, at the two ends of the Ark-Cover... **21** And thou shalt put the Ark-Cover above upon the Ark; and in the Ark thou shalt put the Testimony that I shall give thee. **22** And there I will meet with thee, and I will speak with thee from above the Ark-Cover, from between the two Cherubim which are upon the Ark of the Testimony, of all things which I will give thee in commandment unto the Children of Israel. {P}

7) Babylonian Talmud: Yoma 54a

Rav Ketina said: When the Jewish people would go up to the Temple on the festival, [the Kohanim] would roll up the curtain for them, and show them the Cherubim which were joined together in embrace...

8) Ramban: Exodus - Introduction

...And the book of Exodus is dedicated to the subject of the first exile...and to the redemption from that exile...The exile did not end until the day the people returned to their place and returned to the stature of their forefathers. When they left Egypt...they were still considered exiles...But when they arrived at Mount Sinai and built the Tabernacle, and God once again caused his Presence to well among them, at that point they returned to the eminence of their forefathers...It was then that the people were considered redeemed...

9) Exodus 40

34 Then the cloud covered the tent of meeting, and the glory of the LORD filled the tabernacle... **38** For the cloud of the LORD was upon the tabernacle by day, and there was fire therein by night, in the sight of all the house of Israel, throughout all their journeys. {P}

5) תלמוד בבלי מסכת תענית דף כו עמוד ב

וכן הוא אומר (שיר השירים ג') צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו, ביום חתנתו - זה מתן תורה, וביום שמחת לבו - זה בנין בית המקדש, שיבנה במהרה בימינו.

6) שמות פרק כה

(יח) וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֻבִים זָהָב מְקֻשָּׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם מְשֻׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת: (יט) וְעָשִׂה כְרוֹב אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה וּכְרוֹב אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה מִן הַכַּפֹּרֶת תַעֲשֶׂוּ אֶת הַכְּרֻבִים עַל שְׁנֵי קְצוֹתָיו: (כ) וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פְּרָשֵׁי כְנָפִים לְמַעַל סֻכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו אֶל הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ פְנֵי הַכְּרֻבִים: (כא) וְנָתַתָּ אֶת הַכַּפֹּרֶת עַל הָאֹרֶן מִלְמַעְלָה וְאֶל הָאֹרֶן תִּתֵּן אֶת הָעֵדוּת אֲשֶׁר אֶתָּן אֵלֶיךָ: (כב) וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שֵׁם וּדְבַרְתִּי אֵתְךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים אֲשֶׁר עַל אֹרֶן הָעֵדוּת אֵת כָּל אֲשֶׁר אֶצְוֶה אוֹתְךָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פ

7) תלמוד בבלי מסכת יומא דף נד עמוד א

אמר רב קטינא: בשעה שהיו ישראל עולין לרגל מגללין להם את הפרוכת, ומראין להם את הכרובים שהיו מעורים זה בזה, ואומרים להן: ראו חבתכם לפני המקום כחבת זכר ונקבה.

8) רמב"ן שמות הקדמה

...ואחרי שהשלים היצירה התחיל ספר אחר בענין המעשה הבא מן הרמזים ההם ונתיחד ספר ואלה שמות בענין הגלות הראשון הנגזר בפ' ובגאולה ממנו ולכן חזר והתחיל בשמות יורדי מצרים ומספרם אף על פי שכבר נכתב זה בעבור כי ירידתם שם הוא ראשית הגלות כי מאז הוחל והנה הגלות איננו נשלם עד יום שובם אל מקומם ואל מעלת אבותם ישובו. וכשיצאו ממצרים אף על פי שיצאו מבית עבדים עדיין יחשבו גולים כי היו בארץ לא להם נבוכים במדבר וכשבאו אל הר סיני ועשו המשכן ושב הקב"ה והשרה שכינתו ביניהם אז שבו אל מעלות אבותם שהיה סוד אלוה עלי אהליהם והם הם המרכבה ואז נחשבו גאולים ולכן נשלם הספר הזה בהשלימו ענין המשכן ובהיות כבוד ה' מלא אותו תמיד:

9) שמות פרק מ

(לד) וַיִּכַּס הָעֲנַן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּכְבֹּד יְקוֹק מְלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן: (לה) וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לְבֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֲנַן וַיִּכְבֹּד יְקוֹק מְלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן: (לו) וַבְּהִעָלוֹת הָעֲנַן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַסְעֵיהֶם: (לז) וְאִם לֹא יֵעָלֶה הָעֲנַן וְלֹא יִסְעוּ עַד יוֹם הָעֵלְתוֹ: (לח) כִּי עֲנַן יְקוֹק עַל הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאִשׁ תִּהְיֶה לַיְלָה בּוֹ לְעֵינֵי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַסְעֵיהֶם: